

5 WITAM CIĘ, PANIE JEZU!

Cele katechetyczne

- ▶ zapoznanie z pozdrowieniami świeckimi i chrześcijańskimi;
- ▶ kształtowanie postawy szacunku wobec znaku krzyża i świątyni jako domu Bożego oraz osób dorosłych i innych dzieci;
- ▶ kształtowanie umiejętności nawiązywania kontaktów z rówieśnikami i dorosłymi.

Treści

- ▶ formy powitań oraz pozdrowień świeckich i chrześcijańskich;
- ▶ osoby znaczące w życiu dziecka i wiedza o tym, jak się do nich zwracać;
- ▶ elementy budujące wspólnotę (gry i zabawy integracyjne, wspólne śpiewy itp.).

Wymagania

Uczeń:

- ▶ używa pozdrowień świeckich i chrześcijańskich;
- ▶ wskazuje na różnice pomiędzy świątynią a innymi budynkami;
- ▶ potrafi powiedzieć, w jaki sposób ludzie mogą się witać ze spotkaną osobą;
- ▶ rozróżnia pozdrowienia świeckie i religijne, wyjaśnia, że każda grupa, wspólnota ma swój język, a pozdrowienia są wyrazem kultury i wiary;
- ▶ zna słowa chrześcijańskich pozdrowień: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”, „Szczęść Boże”;
- ▶ wskazuje, że pozdrowienie chrześcijańskie to forma przyznania się do Jezusa Chrystusa;
- ▶ zna pieśń „Niech będzie chwała i cześć Jezusowi”.

Postawy

Uczeń:

- ▶ z szacunkiem zwraca się do innych osób w klasie i w szkole;
- ▶ współpracuje z rówieśnikami i nauczycielami;
- ▶ przestrzega zasad obowiązujących w szkole i w Kościele, stosuje właściwe formy pozdrowień, dostosowane do różnych osób;
- ▶ stara się stosować na co dzień poznane pozdrowienia.

Korelacja z edukacją szkolną

- ▶ edukacja polonistyczna – pozdrowienia świeckie i chrześcijańskie; słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do powitania i pożegnania; budynek kościoła, świątyni a inne budynki: jak wygląda szkoła, jak wygląda nasz dom?;
- ▶ edukacja muzyczna – śpiew piosenki związanej tematem lekcji (np. „Niech będzie chwała i cześć Jezusowi”).

Środki dydaktyczne

Pismo Święte; podręcznik; ilustracje – zdjęcia różnych osób: lekarza, starszej pani, księdza, siostry zakonnej, ludzi pracujących w polu czy w ogrodzie, w sklepie lub na poczcie, kolegów na boisku; zapis pozdrowień, np.: „hej”, „dzień dobry”, „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”, „Szczęść Boże”, „dobry wieczór” i inne.

Metody dydaktyczne

Śpiew; pokaz ilustracji; pogadanka; ćwiczenia: labirynt, wklejanie, wycinanie; odgrywanie scenek – elementy dramy; praca w parach; czytanie na głos; rozmowa kierowana.

Propozycja realizacji

1. Wykonanie znaku krzyża i śpiew piosenki „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”. Prezentacja przygotowanych przez katechetę ilustracji z wizerunkami ludzi różnych zawodów, w różnym wieku. Można

- wykorzystać też ilustracje z podręcznika. Ćwiczenia należy poprzedzić krótką pogadanką na temat form pozdrawiania i witania się. Omówienie, dlaczego ludzie się pozdrawiają (świadczy to o dobrym wychowaniu, jest to forma grzecznościowa, forma pozdrawiania zakorzeniona jest w kulturze, istnieją różnice w formie pozdrowień ludzi z różnych regionów kraju). Można zapytać uczniów, jakie znają pozdrowienia. Należy podkreślić, że są różne formy pozdrawiania.
2. Wykonanie zadania 1 z podręcznika.
 3. Odczytanie fragmentu z Pisma Świętego (Mt 10, 32). Zadanie kilku pytań odnośnie treści tekstu, np.: czego Pan Jezus oczekuje od ludzi?; co Pan Jezus obiecuje przyznającym się do Niego?; jak można przyznawać się do Pana Jezusa?
 4. Omówienie ilustracji prezbiterium, ołtarza i tabernakulum z podręcznika. Nauka pozdrowienia Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Wykonanie zadania 2 z podręcznika. Przypomnienie, że kiedy przechodzimy obok kościoła powinniśmy pamiętać, że jest w nim Pan Jezus i dlatego należy pozdrowić Go odpowiednimi słowami. Można też opowiedzieć o zwyczaju uchylania czapki na powitanie przez mężczyzn – gości wykonywanym wobec znajomych ludzi na powitanie, pozdrowienie, a także przy krzyżu i przy kościele.
 5. Wykonanie ćwiczenia dramowego: dzieci tworzą pary i pokazują, jak witają się ze sobą różni ludzie. Dzieci odgrywają, prezentują całej klasie zadane przez katechetę role, np. mają pokazać powitanie dziecka z sąsiadem, z siostrą zakonną, lekarzem itd. Można do zabawy przygotować rekwizyty dla poszczególnych osób. Dzieci mogą też zaproponować własne role do odegrania.
 6. Wykonanie zadania z *Kart pracy*. Zwrócenie uwagi na formę powitania Pana Jezusa.
 7. Śpiew pieśni „Niech będzie chwała i cześć Jezusowi” oraz wyjaśnienie słów tego pozdrowienia i okoliczności, w jakich można go używać.
 8. Powtórzenie i podsumowanie lekcji.
 9. Praca domowa – dzieci wycinają z *Kart pracy* dolny pasek z poleceniami odsyłającymi do *Domownika* (mogą wkleić go do dzienniczka ucznia lub zeszytu służącego do komunikacji z rodzicami). Zachęcenie uczniów do wykonania zadania wraz z rodzicami.